Štěstí lásky vykvétlé ve zříceninách Galvestonu.

Jak osud s lidmi divně hrá.

Hrůzy, jež obyvatelé galvestonští v nedávno minulých dnech prožili, ty nedají se popsati perem.

Kdo dovedl by vylíčit co učinila ta rozpoutaná, zuřící příroda za několik hodin z krásného, živého města, kdo dovedl by perem vykreslit všechnu tu zkázu, všechnu tu bídu, která postihla obyvatelstvo nic netušící?!

A přec v rumech Galvestonu, ve zříceninách jednoho domku zničeného hurikánem, vykvetlo štěstí lásky dvěma mladým lidem.

Sličná Ella Robertsova bydlela se svými rodiči v jednom z těch úhledných domků dřevěných a rodiče její byli pyšni na roztomilou svou dceru. Život byl dívce této květnatou loukou, na níž nebylo ostnů, aby byly mohly zraniti její srdíčko a tím zakaliti její rozmar.

Lásky mladé srdce její dosud nepoznalo a ač měla nápadníků dosti, tu žádný nemohl se pochlubiti nějakými zvláštními důkazy její přízně.

Mladý, zámožný farmář Ernest Mayo z blízkého městečka Dickinson zahořel k Elle láskou, jaké je schopno srdce muže vychovaného ve slunném Texasu a ač ona chovala se k němu sice přívětivě, ale přece jen dosti lhostejně, tu přece důvěřoval, že získá si srdce té, pro níž žil a byl by rád obětoval život svůj, kdyby to potřeba byla žádala.

On poznal ji, když meškala u příbuzných svých v Dickinson návštěvou a od té doby častokráte zajel do Galvestonu k rodičům jejím na návštěvu a zde vítán byl s pravou americkou pohostinností.

Když vracel se z takovýchto navštěv do tichého, osamělého svého domova, tu srdce jeho ozývalo se v něm čím dále tím bouřlivější touhou po rozkošné Elle a proto navrátiv se v neděli večer z Galvestonu, sedl do svého pokojíka, vzal pero a napsal vyvolené svého srdce krátký tento list:

"Když dnes slyšel jsem Vás zpívat s takovou vroucností píseň: "Je láska sladký sen", tu umínil jsem si, že zeptám se Vás, chcete-li mi proměnit tento sladký sen ve skutečnosť. Neměl jsem odvahy učinit to ústně a proto kladu Vám otázku tuto prostřednictvím listu. Chcete, Ello, býti mou, na věky mou a učiniti mě nejšťastnějším ze smrtelníkův, pak odpovězte rychle

Vám oddanému
Ernestu Mayovi."

Dopis napsaný s chvějící se rukou vložil do obálky a odnesl jej sám na poštovní úřad. Jsa rozčilen ani nepozoroval, že v přírodě připravuje se bouře a teprve když navrátil se domů a slyšel burácející rachot hromu, tu probudil se ze svého sna lásky.

Svištící, hrozný severák hnal se přes Llano Estacado jako posel neštěstí a záhuby. Tu hvízdal, tu skučel, tu vyl jako by roj čarodějnic a ďáblů odbýval svůj tanec ve vzduchu a hrom svým neustálým burácením činil toto vytí severáku ještě děsnějším.

Ernest Mayo přistoupil k oknu a se srdcem chvějícím se pohlížel v noc černou, jejíž temnota protínána byla křižováním blesku.

Tu o ucho jeho zavadil praskot a rachot, jako by některé stavení v městečku se střítilo a hned na to slyšel pronikavé, úpěnlivé volání o pomoc. Neváhaje vyrazil ven; srdce jeho neznalo bázně, spěchal, aby konal svoji povinnost jako statečný muž. Městečko poskytovalo strašlivý obraz zhouby, která se přivalila na obyvatele tak náhle, že někteří ani nemohli uniknouti z domků severákem roztříštěných a zbořených.

Mayo pomáhal kde mohl a mnohý lidský život byl jím v té hrůzné noci zachráněn a některé ženy a děti, jež zraněny ležely v troskách, hleděl s pomocí stejně statečných svých druhů vysvoboditi a pak poskytnul jim útulek v domku svém, jenž divoké té bouři odolal.

Všechna ta hrůza kolem něho nebyla ale tak veliká, jako hrůza, jíž naplněno bylo jeho srdce, jež chvělo se pro milovanou dívku dlící v Galvestonu, kde bouře musela řáditi ještě divočeji nežli v Dickinson. O Galvestonu musel severák naraziti celou zuřivou svou silou. "Jaká tam musela být teprve zhouba, když zde, v Dickinson, způsobil severák takové zničení," vzdychoval mladý muž [illegible] a při tom srdce jeho [illegible] hrozném předtuchou.

Když divoká bouře utišila se [illegible] dal člověk, že bylo možno [illegible] opět se na cestu, ta Mayo neváhal a spěchal do Galvestonu. Srdce jeho tam letělo co kůň jen pomalu mohl klusati tím téměř bezedným blátem.

Konečně přece tam dorazil, ale jaký to obraz hrozné zkázy se objevil jeho zrakům! V té směsici polozbořených domů, rozmetených dřevěných stavení a vyvrácených telegrafních sloupův ani téměř nemohl nalézti stopy ulice, kde byl domek rodičův milované jím Elly.

Mayo hledal velký hotel, který stál tři bloky od domku Robertsových, ale marně se rozhlížel. Severák učinil z něj zříceninu. Kamkoli zrak jeho zamířil, tu viděl jen hromady trosek.

Mladý muž se chvěl pod těmito dojmy, ale dral se tou spoustou prken, kamení a sloupů dál směrem, kde stálo obydlí Robertsových a když konečně došel tam, kde stával úhledný ten domek, tu nenašel z něj nic jen hromadu rozmeteného dříví a z ní vyčnívalo rozbité piano, na němž Ella ještě poslední neděli se doprovázela zpívajíc píseň "Je láska sladký sen", která vzbudila v srdci Mayově tak nekonečnou touhu.

Mladý, statný muž při pohledu tom se rozplakal jak malé děcko.

"Odpočívá Ella mrtva pod těmi troskami?" projelo mu srdcem, "či snad zázrakem byla zachráněna?"

Vrhnul se na zříceniny chtěje o tom nabýti jistoty, ale byla to namahavá práce. Síla jeho k tomu nedostačovala a v okolí nebylo nikoho, kdo by mu byl pomohl. Bez váhání se rozhodl, že někoho si vyhledá a šel, aniž by ale věděl, kam.

Ella Robertsova.

Nedaleko viděl několik žen v skupení mlčky sedících a z očí slze činuly se jim jako potůčky. Dále zas matka zoufale naříkala nad jedináčkem svým, jenž mrtev spočíval jí v klíně, tu opět jiný obraz neštěstí spatřilo jeho oko: žena strachem a hladem vysílená umírala tiše na hromadě trosek svého někdejšího příbytku; tato zhouba ze všech stran naň se šklebící rozdírala mladému muži téměř srdce.

Dral se ku předu k malé výšině, kde viděl hlouček lidí a zde na jednom trámu, s ylasem smočeným a kolem šíje se jí vinoucím, polomrtva ležela jeho Ella.

Vrhl se k ní polo s jásotem polo s pláčem a pozdvihnuv její hlavu, z níž činula se krev, zvolal: "Ello, má jediná Ello!"

Dívka poněkud vzpamatovala se ze svého strnutí a otevřevši modré, nyní zapadlé oči své, zašeptala sotva slyšitelným hlasem: "Ernesteí"

A opět hlava její sklesla a oči se zavřely.

Mayo uchopil ji do svého náručí jak malé děcko a odnášel ji k místu, kde na rychlo poskytována byla pomoc těm tisícům obětím noční bouře.

Ošetřoval ji s veškerou něžností, jakou vdychovala mu láska a když konečně se zotavila tak dalece, že aspoň vrátily se jí částečně síly, tu počala Mayovi líčiti neštěstí, které učinilo ji nyní sirotkem.

Otec její byl zabit trámem před její očima; matka unešena byla proudem zuřivých vln a oko její snad ji více nespatří ani mrtvou, ona sama křečovitě držíc se jednoho prkna zahnána byla valícím se proudem na onu výšinu, kde ji Mayo nalezl. To vše vypravovala mu s křečovitým štkaním a mládý muž zatlačuje násilím slze hrnoucí se mu do očí, počal ji těšiti.

Vidouc se nyní tak osamocenou ve světě, přijala nabídku Ernestovu, že jí bude ochrancem pro celý život a tak v zříceninách Galvestonu zkvetlo štěstí života dvěma mladým dušiím.

A zase nový trust.

Organisace vládnoucí v městě Monett, Mo.

Hospodyně tamní podrobují se volky nevolky trustu -- služebných.

Nevíme, jestli popokratická strana vytáhne proti tomuto trustu do boje (bezpochyby ale že se mu vyhne jako trustům ledovému, cukernému, kořalečnému atd., které jsou krví z její krve), ale jisto jest, že hospodyně v Monett by viděly to velice rády, kdyby síla a moc tohoto trustu služebných byla zlomena.

Trust ten utvořen byl tam před rokem pod jmenem: "Klub služebných" a čítá nyní padesát členkyň. Úřednice jeho řídí a uzavírají smlouvy mezi paničkami a svými členkyněmi a v celém městě není možno dostati služku jinak nežli prostřednictvím tohoto trustu.

Zde uvádíme hlavní body, na kterých vzájemné tyto smlouvy mezi oběma stranami jsou uzavírány.

1. Služka má právo přijímat tak mnoho návštěv jak se jí líbí a paní nemá práva jí v tom zbraňovat.

2. Každého večera, po půl osmé, má služka právo k vycházce.

3. Na den praní, je-li pouze jedna služka v domě, tu zbavena jest vaření.

4. Každé nedělní odpůldne má služka právo k vycházce.

5. Nejnižší mzda musí obnášeti $2.25 týdně se zdravou a bytem.

Schůze tohoto klubu služebných nejsou odbývány pravidelně, nýbrž dle potřeby. Kdykoli některá z členkyň ztratí své místo, aneb se rozhodne je opustiti, tu svolána jest zvláštní schůze klubu a zde služka opouštějící místo buď dobrovolně aneb nuceně, přednese své důvody, proč tak učinila. Na to hlasováním se rozhodne, je-li stížnost její odůvodněna a když klub jednohlasně rozhodne, že ano, tu okamžitě celá mašinerie klubu počne pracovati k tomu cíli, aby členkyni co nejdříve zaopatřeno bylo místo nové.

Tento trust služebných roste neustále a rozumným počínáním svých úřednic nabývá obliby nejen mezi služkami, ale i vážnosti mezi hospodyněmi. Klub nezneužívá své moci a svého vlivu a členkyně jsouce hrdy na dobrou pověst svého klubu, zachovávají sice jeho pravidla, ale činí to takovým způsobem, že jich velitelkám nepřichází to za obtíž.

Klub ten jest vlastně sprostředkovací kanceláří mezi služebnými a hospodyněmi a chce-li některá z paniček služku, tu potřebuje pouze říci kterékoli členkyni a ta přednese žádost její v klubu. Má-li hospodyně dobrou pověst, pokud se týče zacházení se služkami a není-li žádná z členkyň zrovna na zahálce, tu se úřednice klubu zasadí, aby obdržela novou služebnou sílu, na kterou se může spolehnout. Ale ty hospodyně, jež se octly v tak zvané černé knize klubu, těm je těžko, ba skoro nemožno dostati nějaké děvče do služby. Pošlou-li si do nějakého jiného města pro služku, tu členkyně domácího klubu okazují vetřelkyni takové opovržení, vyhýbají se jí a vymiňují ji z veškerých zábav klubem pořádaných, tak že konečně ji to omrzí a ona ráda Monett opouští.

Dvě třetiny služek trust tento utvořivších jsou Švédkyně. Několik mil od Monett rozkládá se veliká švédská osada a odtud se rekrutuje nejvíc nových sil služebných.

Presidentka tohoto klubu jest Švédka, Emma Chilgrenova, která pro svou pracovitost, čistotu, schopnost kuchařskou a zároveň intelligenci všeobecně jest vážená nejen u členkyň klubu, ale i u hospodyň.

Účelem tohoto trustu není vyděračnost — v tom ohledu se liší od mnohých jiných — a co se týče mzdy, tu požadavky služebných jsou skoro ty samy, jako byly před tím, nežli byl utvořen.

Hlavní zásadou jeho jest regulovati pracovní hodiny a povznésti vážnost ke stavu služebných.

Monett jest malé městečko čítající 3500 obyvatelů, ale velice živé a obchodní, ponévač protínají jej dvě železniční tratě, jež mají zde svá nádraží a dílny.

Členkyně trustu jsou zvláště hledány zaměstnanci těchto drah jako vzorné manželky a když některá z členkyň odbývá svou svatbu, tu celý klub súčastní se jí "in corpore", čili hromadně.

Je to sice nepsaný zákon, ale vzdor tomu hospodyně se jím řídí nyní bez výminky, že nesmí být žádná černoška vzata v Monett do služby.

Amerika má mnoho spolků, ale tento trust služebných náleží k těm nejoriginelnějším, jaké kdy byly v této zemi založeny.

Emna Chilqrenova,
předsedkyně trustu služebných.

Největší udírny na světě nalezají se v chicagských jatkách.

Některé zajímavé podrobnosti o tomto obchodě.

Když čtenář novin čte, jaké množství dobytka denně poráženo jest v chicagských jatkách, tu zajisté, že v duchu ptá se sama sebe: "Kam jde všechno to maso, co se s ním stává?"

Na tuto otázku podáváme zde čtenářstvu P. Z. zajímavou odpověď, z níž může seznati kde veliká část hovězího a prasečího masa nalezá své upotřebení.

Ohromné udírny zařízené při jatkách Armour & Co., Swift & Co., Nelson Morris & Co. a Libby, McNeil & Libby spotřebují denně tuny masa k výrobě různého uzeného zboží.

Libby, McNeill & Libby ze své udírny vysýlají měsíčně více jak 1,000,000 liber šunek, uzenek a jiných uzenářských výrobků.

Veškeré maso pro tyto udírny nejprvé jest naloženo do soli asi tím samým spůsobem jako se činí v malých udírnách, načež vloží se do vody a zde zůstane ležeti tak dlouho pokud všechna sůl se z něj nevymočí. Na to se z ohromných kádí vypustí tato slaná voda a vpustí tam čerstvá voda, maso se ještě jednou důkladně propere a pak teprvé dopraveno jest do udíren, které jsou odděleny od těchto nakládáren železnými dveřmi. Libby mají šestnáct takových udíren a v každé lze vyuditi 125 sudů masa denně, a v každém ze sudů těchto jest od 20 do 26 kusů masa.

V udírnách těchto, kdež maso k uzení jest vyvěšeno, obnáší teplota 130 stupňů. Kouř vine se zde v neprůhledných kotoučích z pecí dole umístěných. Vezme to v celku sedm dní aby se maso upravilo k uzení a vyudilo.

Nejvíce uzeného masa spotřebuje se k nakládání do plechových krabic. U Libby, McNeil & Libby mají zvláštní velké oddělení pro toto nakládání, v němž zaměstnáno je sedmdesát pět děvčat, které řežou maso na tenké řízky. Z tohoto oddělení vysýláno jest denně 30,000 krabic uzeného masa.

V posledních dobách byly činěny pokusy, zdali by se mohlo maso nakládati do skleněných nádob, aby kupovatel mohl vidět co vlastně kupuje, ale maso se neuchovalo tak dobře jako v plechových krabicích.

Mnoho tun uzeného masa vysýlá se do obchodu v sudech a nejpěknější šunky rozesýlají se v plátěných obalech, jež sešívají obratné ruce ženské.

Vedle toho každý závod vysýlá ohromné množství různého uzeného zboží. U Libby se denně vysílá mezi 20 a 30 tisíci librami uzenek, salámů a vuřtů.

Veškeré uzené maso, které přichází do tohoto oddělení, nejprvé se váží a pak se odřeže všechen tuk, na to se vloží do sekacích strojů a odtud do míchacích strojů, kde přimíchují se různá koření do masa. Když tyto přípravné práce jsou skončeny, rozsekané maso nechá se schladit v temperatuře 40 stupňů načež se nabíjí do střev.

Tyto výrobky pak dopraveny jsou do sušáren, kde jest temperatura rovnoměrná a kde veliké vějíře zahánějí všechnu vlhkost, jež by mohla vuřty, salámy a uzenky poškoditi. V těchto sušárnách zůstane zboží tři nebo čtyři dny, načež dopravuje se opět do udíren, kdež zůstane po 35 hodin. Na to hned toto zboží vysýláno jest na trh.

Naši čtenáři, hlavně farmáři, jež to nejvíce zajímá, nyní vědí jakého veliká část jimi vychovaného dobytka nalezá v Chicagu upotřebení.

Honba za domovinami.

Colville reservace bude otevřena ve Washingtoně dne 10. října.

Za krátkých několik dnů a sice dne 10. října v poledne, otevřena bude Spojenými Státy ve státu Washington severní část reservace colvillské.

Tato část, již vláda otevře pro osadníky, rozkládá se asi sedmdesát mil od východu na západ a asi třicet šest mil od severu k jihu. Osadníci zvláště vábeni jsou do této reservace příjemným podnebím tam panujícím a bohatými ložiskami různých rud, jež v horách tamních se nalezají.

Až reservace v určitou hodinu bude otevřena, tu nastane tam divoká jízda od těch, kdož delší čas již leží na hranicích reservace, očekávajíce její otevření.

H. A. Cherrier, který důkladně krajinu tu prozkoumal, vyslovil se o ní takto: "Podnebí tamní jest přímo idealní. Veliké horko a veliké zimy jsou tam něčím úplně neznámým, vzduch jest suchý a čistý a následkem toho musí ovšem krajina vynikati zvláště co se týče zdravotních ohledů.

Hory obsahují v sobě mnohé užitečné rudy, jak se již v r. 1896 dokázalo a na prerii bude lze pěstovati hlavně s velkým úspěchem ovoce, seno a pšenice."

Hlavním městečkem v celé reservaci jest Republic, kde usídleno jest 3000 až 4000 obyvatelů, z nichž většina usídlila se tam teprvé předešlého roku. Městečko toto leží uprostřed Curley údolí, kteréž jest nejúrodnější částí celé reservace. Dvě ramena San Poll potoku spojují se několik mil východně od Republic a zavlažují údolí svými vodami. Dvě dráhy a sice: Great Northern a Spokane Falls hodlají vystaviti k městečku Republic pobočky, čímž by se krajina tamní hlavně povznesla.

Domoviny v reservaci mohou být zabrány na základě zákona přijatého kongresem v r. 1893, jehož odstavec třetí zní takto:

"Každý zaujímatel pod zákonem o domovinách, musí v průběhu pěti let ode dne původního svého záznamu a nežli obdrží svůj konečný certifikát na pozemek jim zaujatý, zaplatit Spojeným Státům $1.50 za každý akr vedle zákonitých poplatků; z toho jedna třetina musí být zapiacena během dvou let od původního záznamu."

Ohromné ztráty na majetku, zaviněné Galvestonskou bou

Malé ztráty pojišťujících společností.

Ačkoliv jest dosud nemožné odhadnouti přesně ztráty na majetku, které způsobeny byly Galvestonskou bouří, tu přece lze škodu odhadnouti od 30 do 35 milionů dollarů. A co jest nejsmutnějšího při ohromných těchto ztrátách, že pouze nepatrná část může být nahražena pojištěním. Dle zpráv pojišťovacích agentů tamních bylo v celém Galvestonu sotva $10,000 pojištění pro případ živelních nehod. Veškerá pojištění byla učiněna pro případ ohně a tak pojišťující společnosti unikly úplně ztrátám.

Firma Tresevan & Cochran v Dallas, která zastupuje 8 velkých společností, oznámila $50,000 ztráty na dvou mlýnech v Houstonu a vedle toho jen dvě menší ztráty, které byly kryty pojištěním pro případ živelní nehody, což je ovšem náhradou k té obrovské škodě nepatrnou.

Značnější ztráty budou mít společnosti pojišťující okna a velké ztráty námořní pojišťovny, největší však ztráty utrpí společnosti pojišťující na život. Jeden od borník vypočítává, že by měly vyplatit něco přes $4,000,000, kterýž obnos rozvržen jest na 24 různých společností. Poněvač ale v bouři té zahynuli nejen ti, na něž pojistky byly vystaveny, ale zároveň i mnoho jich dědiců, tu nelze říci, mnoho-li vlastně z tohoto obnosu skutečně bude vypiaceno. Společnosti ovšem, že v tomto žalostném případě budou jednat se vší šetrností a spravedlností vůči oprávněným nárokům pozůstalých. 7 agentů pojišťujících, pokud známo, zahynul jen p. Ed. F. Jalonik, zvláštní jednatel pro Hartfordskou poj. společnost. Dle jmena zdá se to být buď Čechomoravan aneb Chorvát. Manželka jeho a jedno dítko staly se taktéž obětí hrůzné té bouře, kdežto druhé dvě děti vyvázly jako zázrakem.

Děsné to neštěstí zničilo sice tisíce lidských životů, zničilo za miliony majetku, ale nezničilo americkou energii a zmužilost.

Galveston počíná se probírati ze strašlivé té rány a záhy na zříceninách vyvstane město nové, úhlednější a bohdá snad šťastnější nežli bylo staré, bouří téměř úplně zničené.

Vídeňské rada.

Jak již telegraficky bylo oznámeno, rozpustil císař rakouský vídeňskou říšskou radu a nařídil nové volby. O tom, čeho vláda rakouská tímto krokem docílí, píše pražská Samostatnost:

Parlament, dlící od 9. června t. r. provisorně na dovolené, obdržel nyní dovolenou definitivně. Nevyhovoval a proto byl rozpuštěn v naději, že příští parlament bude vyhovovati lépe. Vláda má vůbec divné názory o parlamentě a ještě divnější o voličstvu. Po spůsobu vysokých byrokratů pokládá poslance za nějaké státní zřízence, kteří se mohou libovolně propouštěti ze služby a nahražovati jinými, kteří budou přání a pokyny vládní vykonávati bez odmluvy a s větší ochotností.

Jenže—bohudíky—je zde ještě voličstvo, jež má právo promluviti do takových vládních kombinací své rázné slovo a to slovo zní, že v konstitučním státě musejí se vlády přispůsobovati poslancům a ne naopak!

A tu můžeme se zaručiti, pokud známe voličstvo české, že ono toho práva použije a že do říšského parlamentu nevyšle ani jediného takového poslance, který by chtěl býti "ještě hodnějším" než jsou dosavadní poslanci mladočeští! Volby v Čechách budou se díti pod heslem nesmířitelného boje proti centralismu. O to se postarají již jiní lidé, i kdyby strana mladočeská tak neučinila.

A na tom, jací poslancové budou zvoleni v českých zemích, záleží nejvíce, neboť 60 odhodlaných posianců dovede zmařiti všechnu činnost parlamentární, i kdyby jednací řád byl sebe více sešněrován a kdyby proti nim stáli sami centralisté. V tom směru vláda nezíská ničeho a spíše své posice jen podryje.

Tím, že rozpustila pouze parlament a svolá nový, aniž na ústavě a na řádu volebním učinila dosti malou nápravu, tím nevyzíská si u pokrokových a lidových stran žádné vděčnosti, tím nepřivábí na svou stranu ani sociální demokracii, ani demokratickou stranu polskou, ani liberální Jihoslovany.

Opatření vládní je zase takový neplodný a polovičatý prostředek z nouze, který krisi neléčí, nýbrž posunuje ji jen do budoucnosti na škodu občanstva i národů.

A tím právě zmatky se jen přiostřují a živí odpor a vášně lidu. Vláda tím pracuje sama do rukou nespokojených národů i tříd a otřásá dnešní ústavou lépe, než by to sami její odpůrci dovedli. Leden příštího roku dokáže, jak dalece jsme my správně hádali a jak mnoho se mýlila vláda.

Poctivé slovo. Následující psaní bylo obdrženo od Rev. F. A. Rose z Grand Haven, Mich a shoduje se s naším vlastním míněním a přesvědčením ohledně Dra Petra Hoboko a s radostí je schvalujeme. Rev. Rose píše Dru. P. Fahrneyovi, Chicago, Illinois. "Abych se vyhnul obvinění ze stranníckosti ve prospěch Dra. Petera Hoboko, chci sděliti, že i kdybych nemohl se zmíniti o žádném zázraku, kterého bylo docíleno tímto lékem, mohu nicméně s dobrým svědomím říci, že mně byly tucty případů oznámeny, kde výsledky byly vysoce uspokojivé. Žádost za ně důsledně den ode vzrůstá". Takové zprávy jsou zajisté povzbuzující.

Železniční bájky.---XIII.

Kněz jeden ubíral se krásného jednoho dne do města převzíti farnost, avšak vlak byl spožděn a kněz ztratě trpělivost tiše klel si pod vousy. Náhodou jeden z nových farních jeho příslušníků byl hypnotistou a náhodou podařilo se mu čísti mysl knězovu a výsledek sdělil bezodkladně ostatní osadě, tak že, když kněz přijel, přivítán byl velice chladně a odjeti musel s nepořízenou.

MORÁLKA.—Měl jeti po North-Western dráze a nebyl by se býval spozdil.

公馬母女子

Česko-anglický časopis. Anglické listy vycházejí nyní ve zcela nové úpravě a přinášejí bohatost romantických povídek, článků a správ všeho druhu, anglicky i česky, i jak se říkou. Přináší také četná vysvětlení. Je to časopis pro každého Čecha, ať už se chce učiti anglicky od začátku, nebo se chce v té řeči zdokonaliti. Hlaste se o číslo na ukázku. Kdo nyní se přihlásí, dostane cennou prémii. Píšte nyní. Máj "Nový velký anglicko-český slovník", který nyní v sešitech vydávám, bude velká kniha, asi 2 nebo 4 palce silná, asi 9 palců dlouhá a 6 široká. Ještě lze dostati čísla od začátku. Hlaste se nyní, pokud zásoba stačí. Vyučuji také anglicky poštou a mohu vás naučiti za tři měsíce anglicky. Pošlu vám jednu číslou na zkoušku, když mi nyní napíšete.—Mám také na prodej tři knihy k učení se řeči anglické a sice 'Znalec angličiny', dále 'Praktickou školu anglického jazyka' a pak 'Čtenář novin anglických'. Chcete-li některou z těchto knih, píšte mi. Adresa: Asst. M. Simkus, 858 W. 18th St., Pilsen Station, Chicago, Ill. 1207

— Malarii, choroby jater a žlučenku, větry, nadýmání a bolesti hlavy, jakož i choroby žaludeční, vyléčí jistě Severovy Pilulky pro játra. Jistý a příjemný proti zácpě. Cena 25c.

Americko-mississippské mezinárodní výstavě v Omaze obdržel v odboru pivním
Krugův ležák
Cabinet Beer
ZLATOU MEDAILI
základě jeho čistoty a jeho osvědčených a posilňujících vlastností.
Objednejte bedničku od
Fred. Krug Brewing Co.
1007 Jackson St.
TELEFON 490.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Ráď Palacký č 1 ZČBJ.
odbývá svá pravidelná schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 12. a William ul. Předs. Jan Rosicky, taj. J. V. Mašek, 1937 So. 19 St., účet. V. A. Souhrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 2226 So. 13th St. Předs. Václav Bureš, tajemník Jan Janák 509—611 so. 12th St., účetník Karel Štěnička, 412 So. 13th St., Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15th Str

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu Předseda Fr. Svojtek, místopředseda Jos. Nejepinský, taj. John Chleborád, 1246 jižní 15tá ul., účetník Josef Kaňpar, 1429 již. 15. ul. Pokladník V. F. Kunci, 1316 So. 13. Str. výbor majetku Jos. Němec, Jos. Vopálka a Ant. Vašák; praporečník J. Šerhaki, dozorce Fr. Vojtěch, náčelník A. Vašák.

Bohemia Lože č 814 AOUW.,
odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. F. W. Bandhauer M. P. Vác. J. Pakeš, Záp 1518 William Str., J. V. Vacek, účetn k, 2210 So. 14. Str., C. Rosewater, spol. lékař, 222 Bee Building

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 1. a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13. a William ulici Vel. konsul Jan Náměstek; místokonsul, Vác. Hlašek; pokladník Chas. Kunci; klerk F. J. Pitle, 211 N. 22 st. So. Omaha; průvodčí Jos. J. Dolejš; vnitřní stráže, Joseph Krejčí; venkovní stráže. Josef Vanek.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Smrkovský, 1113 Dominion St.; návodčí Mike Votava, bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. F. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí Fr. Velechovský; vnitřní stráž Karel Škrdlant; venkovní stráž John Strnad; výbor majetku Rud. Beran. Jan. Chleborád. Josef Fiala.

Tábor Nebrasská Lípa č. 188 WOW.
odbývá schůze každé poslední úterý v měsíci v síni Hrochově. Josef Šip, předseda, 1012 Homer St.; Vác. Dolejš, místopředseda, 1310 So. Garfield St., John Šafář, pokladník, 1232 So. 13th St; A. F. Novák, taj., 1310 William St; Frank Svoboda, průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Předsedkyně Marie Michal 1808 Mason ul. vysloužilá předsedka K. Bartoš, náměstka Marie Rosicky, tajemnice M. Suchánek. 1124 So. 13th St., účetnice Josefa Moučka, 15. a Williams ul., pokladnice Karolina Beránek, 16. a Williams ul., dozorkyně Marie Kunci.

Sbor Boleslava č 60 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Ant. Mach, 1221 již. 15. ulice, tajemnice Vinci Čermák, 1247 již 14 ul. účetnice Marie Příborská, 1211 již 12. ul., pokladnice Karolina Fibizar, 1308 již. 13. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve hod. odp. v síni Metzově, Předsedkyně M. Peška, pokladní Marie Zikmund, 1929 So 12th St., účetní Marie Krčál, 11 So. 13th St., tajemnice Vilh. Bartoš. 1234 So. 18th St.

Sbor Martha Grove č 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Sokolské síni. Předsedkyně Mary Boukal, místopředsedkyně Anna Krejčí, tajemnice Rosie David, 1253 So. 18 St., pokladnice Josie Janeček, průvodkyně Fannie Pešek a Fannie Opočenský, lékař Dr. L. Svoboda.

Sbor Lilie č 9 Kruhu Dřevařek
odbývá své pravidelné schůze vždy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Pecinac, so. a 42nd ul. místopředsedkyně Fannie Krajíček, tajemnice M. Šamec, 1255 jižní 13 ul., pokladnice Marie Mareš, 5. a William ul., průvodkyně Antonie Fiska, V. K. Anna Sova, vnitřní stráž Anna Dvořák, venkovní stráž Katie Stuníčko, výbor majetku Emma Majstrick, Emma Mrkvička a Marie Mařík.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se v říjnu, půlletní v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Stasie Čmelík, 117 Jesn & Q Sts., So. Omaha, účetnice Marie Bílek, 36. a Charles St. Omaha, pokladnice Bož Bukáček

Eliška Přemyslovna, č. 77, ZČBJ.
Schůze třetí neděli v měsíci v síni Jos. Klepetky. Antonie Kment, předsedkyně, Josefa Steiger, taj., 1409 So. 4th St., Hanna Šebek' účetnice, 1407 So. 4th St.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A.
odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Marie Boukal, tajemnice Marie Urbánek, 3024 S. 18. St., pokladnice Františka Rousek, maršál Pavla Hanzelín, kancliřka Mary Smrkovský, vnitřní stráž Barbory, venkovní stráž Mary Těchota; výbor majetku Anna Šemík, Frant. Pešek, Ant. Stejskal; spolkový lékař C. Rosewater náleží k Táboru Nebraska, č. 4771.

Český Hrad, č. 77, Imperial Mystic Legion,
odbývá schůze každý první a třetí čtvrtek v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na rohu 13. a William ul. Jos. Klepetko, tajemník.

SOUTH OMAHA

Těl Jed Sokol v So Omaha
odbývá své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každé 1ní pondělí v měsíci v místnosti Jana Koutského, na rohu 30. a Q. Starosta Bedř. Dienstbier, tajemník Fr. Benák, 108 18th a N St., účetník Vác. Vrabec, 16th a S St., pokladník František Hájek, 20, mezi N a O ul.

Praha Lože č 328 AOUW.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského, na 20. a Q ulici. Fr. Welich, Mistr Práce. F. J. Fitle, tal. 211 M. zz. Jos. Všetal, účetník, 30. a P ulice. Pokiad. Bedř. Dienstbier, 20. a O ul.

Řád Palmové Dřevaře 7
Kruh Dřevařek, v So. Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Br. Koutských. Marie Vonášku Důstojná poručnice, Kulie Vondráčka místopředsedka. Katie Vosáček, 367 So. 23 Str., tajemnice, Františka Pivoňka bankéřka, Anna Vlach vnitřní, Barbora Racek, průvodčí, Elen. Ebel, vnitřní stráž, Terezie Vocásek venkovní stráž.

OMAHA-CHICAGO
ILLINOIS CENTRAL
RAILROAD
MINNEAPOLIS
ST. PAUL

The Limited," evening train, and "The Express," noon train, from Omaha for Chicago.

UNEXCELLED SERVICE

Day train and evening train from Omaha for Minneapolis and St. Paul.

Tickets of agents of connecting lines.
W. H. BRILL, Dist. Pass'r Agt., Omaha.
S. H. HANSON, G. P. A., Chicago. J. P. MERRY, A. G. P. A., Dubuque.